

‘Ik ben nu iemand anders’
Verrassende wedstrijden, vrolijke sfeer

‘Ik ben nu Chris. De vorige keer was ik Frenk.’ Het leek wat verwarrend, maar eigenlijk was het ook heel duidelijk: dankzij de invallers konden alle geplande wedstrijden doorgang vinden. Bij het inleidend verhaal was gezegd dat enkele deelnemers zich op het laatste moment hadden afgemeld. Daarom moest er geschoven worden in de indeling, kwamen er invallers op de baan en konden alle partijen toch gespeeld worden. Wie graag badminton speelt, kijkt niet op een wedstrijd meer of minder. Tien, elf, twaalf of meer, wat maakt het uit als je toch bezig bent....

Het kan allemaal bij dit toernooi waar geen grote prijzen, kampioenschappen of ego’s op het spel staan. Bij dit recreantentoernooi gaat het om het spelplezier, de sportieve uitdaging, de goede sfeer en de gezelligheid.

Deelnemers

Het 27^e toernooi kende minder deelnemers dan gebruikelijk. Feestjes, andere afspraken en blessures staken een spaak in het wiel. Het toernooi aflasten is een mogelijkheid, maar die werd al snel verworpen. Daar beginnen we niet aan: het feest gaat gewoon door! Gelukkig kwamen er op het laatste moment nog enkele aanmeldingen, zodat we toch 46 inschrijvingen hadden.

Het maken van een goede, evenwichtige partij-indeling was met minder deelnemers een extra uitdaging. Er is immers minder te kiezen. Als er ook veel meer mannen dan vrouwen zich opgeven, is het helemaal moeilijk de sexen gelijkelijk te verdelen. Dan maar meer mannen en minder vrouwen en dubbel opletten om zoveel mogelijk de partijen naar gelijke sterkte in te delen.

Een leuk gevolg was dat er dit keer over de hele linie meer punten gescoord zijn dan bij de vorige toernooien. Het geeft aan dat iedereen enorm zijn/haar best deed.

Bekend recept

De opzet van het toernooi was volgens het bekende recept: een goede warming up om de spieren los te maken en in de sfeer in komen. Opletten op de koebel en veel wedstrijden spelen. Af en toe een pauze om op adem te komen en hier en daar een praatje te maken. Gezellige spelers die met grote inzet de sportieve strijd aangaan. Veel plezier, lachen, aanmoedigen en meeleven. Er is niet bij voorbaat duidelijk wie met een van de prijzen naar huis gaat, dus blijft het tot op het laatste moment spannend.

Wil je graag een prijs meenemen, koop dan loten en sleep een van de verrassende prijzen in de wacht bij de tombola. Waar de een vergeefs naar zijn lootjes tuurt, gaat de ander maar door: ‘Dat is prijs één. Dat is prijs twee. Dat is prijs drie.’

Elke wedstrijd duurt 12 minuten. In die korte tijd gebeurt van alles: je in het zweet werken, je best doen, bij de opslag meteen scoren of lange rally’s, schitteren en schutteren, stralen en falen. Afwisseling troef.

Speel je een ronde niet zelf, dan geniet je vanaf de banken van het spel van de andere deelnemers. De middag vliegt voorbij.

Afsluiting

Om kwart voor vijf eindigt de laatste partij. De attributen worden opgeruimd. Iedereen levert zijn/haar scorebriefje in. Douchen en in de kantine even wachten op de uitslag.

De sponsors, de EHBO, degenen die prijzen inbrachten voor de tombola, de dame achter de bar (hulde hulde!): iedereen wordt bedankt en even in het zonnetje gezet. Veel winnaars zijn verbaasd dat zij dit keer in de prijzen vallen: ‘Huh, ik?’.

Dank ook voor de vele positieve reacties. Dat doet goed en vormt een stimulans door te blijven gaan met deze opzet van het toernooi.

Iedereen graag tot ziens bij de volgende aflevering: **9 november 2014**. Kom zelf en neem eens een introducee mee. Dubbele plezier!

Huub Wiltschut